ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΜΟΥ

Πανηγύρι εἰς τὸ Σαραβάλι

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Α. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Σ' ὅλες τὶς χῶρες καὶ σ' ὅλους τοὺς τόπους οἱ λαοὶ ἔχουν τὰ ἔθιμά τους, τὰ πανηγύρια τους καὶ τὶς γιορτὲς διότι αὐτὰ συνδέουν τὸ παρελθὸν μὲ τὸ παρὸν καὶ ὄχι μόνον γι' αὐτό, ἀλλὰ καὶ διότι μ' αὐτὰ ξαναζωντανεύει καὶ ζαναζῆ τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς φυλῆς, ὁ τύπος ποὺ δείχνει τὸ πηγαῖο βαθὺ αἴσθημα, ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς ἀποτελεῖ τὸ ἱστορικὸ ντοκουμέντο της, γιατὶ συνδέεται ἀναπόσπαστα μὲ τὶς ἀπροσποίητες προτιμήσεις τῆς ζωῆς της.

Ὁ τρόπος τῶν ἐκδηλώσεων τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης σὲ κάθε τόπο, σὲ πόλι σὲ χωριὸ ἔχει τὴ δική του ἔκφρασι, τὴ δική του σφραγῖδα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ἄλλωστε, καὶ διακρίνεται διὰ τὴν ζωηρότητα τῶν αἰσθημάτων του, ἀκόμη καὶ τῶν αἰσθησιακῶν ἀπολαύσεων, τοῦ χαρούμενου ἢ τοῦ σοβαροῦ ἢ τοῦ βαρυεστημένου ἢ χαύνου ἢ ἀποκρουστικοῦ ὕφους του.

Αὐτὰ σκεπτόμουνα χθὲς τὸ πρωΐ, ὅταν τὸ λεωφορεῖο μ' ἐπέταξε λίγο πιὸ δῶθε ἀπὸ τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Νικολάου ποῦ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὸ Σαραβάλι κι' ἐπῆρα τὴν ὁδὸν Ἰωάν. Διακίδου, ποὺ τὴ δείχνει μιὰ ἐπιγραφὴ τοποθετημένη στὴν ἀρχὴ τοῦ δρόμου σὰν μεθυσμένη γιὰ νὰ πάω στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο τὸ ἱστορικὸ ἐκκλησάκι, ποὺ ἐστέφθη ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος. Ὁ ἥλιος εἶχεν ἀρχίσει νὰ καμακώνη τὴ γῆ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα. Ἀνηφοριὰ καὶ μάκρος ὅσο νὰ φτάσῃ κανεὶς ἐκεῖ ἐπάνω. Καὶ πρὸς στιγμὴν σὰν ἐστάθηκα στὸ γυμνὸ καὶ αἰχμηρὸ αὐτὸ περιβάλλον ἐσκέφθηκα: Μὰ δὲν μποροῦσαν οἱ χριστιανοὶ νὰ κάμουν τὸ δρόμο αὐτὸ ἀπὸ τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου ἴσως θὰ ἐξώδευαν λιγώτερα χρήματα; Ἀλλὰ τέλος πάντων, ἀφοῦ ἔγινε τὸ σφάλμα δὲν μποροῦσαν νὰ φυτέψουν καθ' ὅλο τὸ μῆκος τοῦ δρόμου δυὸ δένδρα, ὥστε νὰ μὴν τρώῃ τὸν πεζό, σὰν ἐμένα, τὸ λιοπύρι ὅταν ἀνεβαίνῃ καὶ κατεβαίνῃ; Ὁ θαλερὸς πάντοτε Διακίδης ἐστεμμένος ἀθλητὴς στὰ νειάτα του εἰς τὴν ἄρσιν βαρῶν, ποὺ ἔχει γερὰ πάντοτε τὰ κότσα του καὶ σήμερα, προκαλώντας γιὰ τὴν ἀνάβασι στὸν Ὄλυμπο, δὲν ἐσκέφθηκε ὅτι ὑπάρχουν ἄλλοι ἀδύνατοι, κουρασμένοι, ἀνήμποροι ἢ κακομαθημένοι ἔστω, ποὺ δὲν μποροῦν, ὄχι νὰ τὸν ξεπεράσουν, ἀλλὰ οὔτε νὰ τὸν φθάσουν;

Ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων ὁ ἄνθρωπος, ὁ εὐγενὴς δωρητής, διότι ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του ἐβγήκανε τὰ χρήματα, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ τίποτε καλλίτερο;

Τέλος πάντων! Ἂς εἶμεθα εὐγνώμονες ἔστω καὶ γι' αὐτό, ἀλλὰ καὶ διότι ἀποζημιώνεται κανένας ὅταν φθάνῃ στὸν περίβολο τοῦ Ναοῦ κάτω ἀπὸ τὸν παχὺ ἴσκιο τῶν πλατάνων, ποὺ ἁπλώνουν τὰ κλαριά τους σὰν μιὰ μεγάλη ὀμπρέλλα, ὅταν βλέπῃ τὸ ἔργον ποὺ ἔγινε ἐκεῖ, τὸ ξάνοιγμα τῆς θέσεως γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησιά, τὴν τακτοποίησι τοῦ ἐλαφροῦ καὶ θαυμασίου νεροῦ πού, κατὰ παράδοξον τρόπο, βγαίνει ἀπὸ τὸ ἱερὸ τοῦ Ναοῦ, τὸν ξενῶνα καὶ τὴν περιμάνδρωσί του ὥστε νὰ βρίσκῃ ἐκεῖ κανένας μιὰ θέσι γιὰ ξεκούρασμα. Σ' ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται καὶ ἡ ἀκαταπόνητη συμβολὴ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Κοσκέρη καὶ τοῦ κ. Παναγοπούλου ἐν μέρει, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστῶ γιὰ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησι.

Τὸ ἐκκλησίασμα ἦταν ἀρκετό. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε ἕνας καφετζῆς νὰ πάρῃ κανένας ἕνα ἀναψυκτικό. Κάποιος ἰδιώτης εἶχε βάλει τρία ὡς τέσσαρα ἀρνιὰ στὸ σουβλί, μά, δὲν ξέρω ἂν ἦσαν προσιτά. Περιβάλλον ὡραῖο, ἐπαινετὴ ἡ προσπάθεια, ἀλλά, δὲν εἶχε τὸ χρῶμα τῶν περασμένων. Ἕνα σιωπηρὸ προσκύνημα...

Ἐτελείωσε ἡ λειτουργία, ἔβαλε τὸ λογίδριό του ὁ κ. Διακίδης. Ἔψαλε ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Σφουγγατάκης τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» μαζὶ μὲ τοὺς μαθητὰς καὶ τὶς μαθήτριες τοῦ Σαραβαλιοῦ, ποὺ εἶχε τὴν ἔμπνευσι νὰ φέρῃ ἐκεῖ ἡ δασκάλα τους καθὼς καὶ μὲ τὸ ἐκκλησίασμα.

Καὶ τότε ἐθυμήθηκα τὰ περασμένα. Δυό, τρία συνάφια (τουρκιστὶ ἐσνάφι) ὅπως λέμε σήμερα τοὺς Συλλόγους συνεκεντρώνοντο ἐκεῖ μὲ τὶς οἰκογένειές τους τὴν ἡμέρα αὐτή. Ὅλοι εἶχαν τὸ χαερέ τους. Ἡ κνίσα τῶν ψητῶν ἐγέμιζε τὴν ἀτμοσφαῖρα, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ ἔφθανε, ἀντὶ τοῦ Διός, στὸν Παντοκράτορα, ἐνῶ τὰ βιολιὰ ἔσειαν τὸν τόπο καὶ ἡ ταβουλόβεργα ἔδινε κι' ἔπερνε καὶ οἱ χοροὶ καὶ τὰ τραγούδια πάρα κάτω στὸ Κεφαλόβρυσο καὶ τὸ βράδυ 10—15 ἀμάξια, κάρρα, σοῦστες ὅλα στολισμένα μὲ δάφνες, λουλούδια ἐπανέφεραν τοὺς ἑορταστὰς στὴν πόλι χαρούμενους τραγουδώντας μὲ τὶς σημαῖες τῶν Συλλόγων ἀμπροστά, μὲ ἐνετικοὺς φανοὺς, βεγγαλικὰ φῶτα, πυροσοὺς καὶ δυὸ τρία ὄργανα μὲ κάποια κλαπαδόρα μαζὶ ποὺ ἐσκόρπιζαν τοὺς ἤχους τους συνοδεύοντας τοὺς πανηγυριῶτες. Αὐτὸ ἦταν τὸ πανηγύρι τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου...

Καὶ μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς πῆρα τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς εὐχόμενος εἰς ὅλους καὶ τοῦ χρόνου καλλίτερα, κάτι ζωηρότερο ἀπὸ τὰ ἀγαπητὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, νὰ ξαναφέρουν τὰ παληὰ γιατὶ σ' αὐτὰ τὰ πανηγύρια δὲν εἶναι μόνον γιὰ τὸ προσκύνημα, ἀλλά, ὅπως εἶπα καὶ στὴν ἀρχὴ καὶ τὸ καθρέφτισμα καὶ ἡ ἔκφρασις τῆς κατὰ μέρος ζωῆς ἑνὸς λαοῦ, ποὺ θέτει τὴ σφραγῖδα τῶν βαθυτέρων αἰσθημάτων του.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΣΤΑΝΛΕΥ

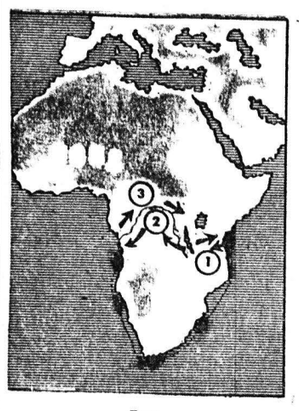

5ον

1. Πολλοὶ λένε ὅτι ὁ Στάνλεϋ κατώρθωσε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον νὰ τραβήξῃ τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου στὴν Ἀφρική. Τὸ σχεδιάγραμμα αὐτὸ δείχνει τὶς περιοχὲς ποὺ ἐξερεύνησε στὶς 3 ἐκστρατεῖες του. Ὁ ἀριθμὸς 1 δείχνει τὴν πορεία του πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Λίβινγκστον. Ὁ ἀριθμὸς 2 τὴν ἐκστρατεία τοῦ 1874 καὶ ὁ 3 τοῦ 1887.

2. Τὸ 1890 ποὺ πέρασε τὴν ζωή του ἕως τότε μὲ περιπέτειες παντρεύθηκε τὴν Ντόροθυ Τένναντ. Ἡ ἀφοσίωσίς της καὶ ἡ κατανόησίς της ἔφεραν σ' αὐτὸν τὸν ἥσυχο καὶ ψυχρὸ ἄνθρωπο μία μεγάλη χαρά. Ὅταν υἱοθέτησαν τὸν Ντένζιλ, ὁ Στάνλεϋ κυριολεκτικὰ ἀπερροφήθη μὲ τὴν οἰκογένειά του. Τώρα πιὰ γέρος καὶ ἄρρωστος ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ δράση γεμᾶτος τιμές.

3. Τὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ Στάνλεϋ ἦσαν πάρα πολὺ πονεμένα. Τὸν τσάκισαν πότε ἡ ἐλονοσία καὶ πότε οἱ στομαχικὲς διαταραχὲς ποὺ ὑπέφερε. Μονάχα ἡ ἀγάπη τῆς γυναίκας του τὸν ἔκαναν νὰ ἀντέχῃ. Στὶς 10 Μαΐου τοῦ 1904 σὲ ἡλικία 63 ἐτῶν ὁ Στάνλεϋ πέθανε, κλείνοντας μὲ τὸν θάνατό του μία ἐποχὴ ποὺ ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὶς ἐνδοξότερες στὴν ἐξερεύνηση ἀγνώστων κόσμων. Ἡ κηδεία του μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀνταξία τοῦ ἀνδρός, ἔγινε στὸ Ἀββαεῖον τοῦ Οὐεστμίνστερ.

ΤΕΛΟΣ

Τριήμερος σύσκεψις στελεχῶν τῆς Χ.Ε.Ν:

Τὴν 25ην, 26ην καὶ 27ην Μαΐου ἡ ΧΕΝ Πατρῶν διοργανώνει σύσκεψιν διὰ τὰ μέλη της μὲ θέμα «Ἐκπαίδευσις ἐν Ὑπηρεσίᾳ». Εἰς τὴν σύσκεψιν αὐτὴν θὰ λάβουν μέρος ἡ πρόεδρος κ. Μαυρογορδάτου καὶ μέλη τῆς ΧΕΝ Ἑλλάδος.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ τὴν Τρίτην 26ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 8 μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Διακίδειον Σχολήν, ἡ κ. Μαρ. Θανοπούλου, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου διὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας καὶ νομικὴ σύμβουλος τῆς ΧΕΝ Ἑλλάδος μὲ θέμα «ἡ σημερινὴ Ἑλληνίδα διὰ δημοσίαν, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωήν». Ἡ ὁμιλία αὐτὴ περιλαμβάνει ἐπίσημα στοιχεῖα ἀπὸ τὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, τὸ ΙΚΑ, τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ ἀπὸ ἄλλες ἀνάλογες πηγές, τὰ ὁποῖα παρέχουν εἰκόνα τῆς σημερινῆς συμβολῆς τῶν Ἑλληνίδων εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς (πληθυσμός, μόρφωσις, μετανάστευσις, εἶδος ἀπασχολήσεων, οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀπόδοσις τοῦ γυναικείου παράγοντος).

Ἐπίδειξις μαθητῶν τῆς Σχολῆς Ριζικάρη εἰς τὸ «Δημοτικὸν»

Τὴν 8 μ.μ. ἀπόψε εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θὰ γίνῃ ἐπίδειξις πιάνου μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς Σχολῆς Κυρίας Β. Ριζικάρη—Ἀναστασοπούλου.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει διαφόρους ἐκτελέσεις ὑπὸ τῶν μαθητριῶν Β. Ψαλλίδα, Μ. Σταθοπούλου, Σ. Ἀθανασίου. Ε. Σταυροπούλου, Λ. Γκράσο, Ρ. Κόντου, Ν. Παπανδρέου, Ν. Ροδοπούλου, Μ. Μαλλιώρη, Ε. Κρητικοῦ, Ρ. Ἀβραμοπούλου καὶ Γ. Τζίφα ὡς καὶ τῶν μαθητῶν Σ. Ψαλλίδα, Δ. Ἀθανασίου, Δ. Νικολοπούλου, Ε. Παπανδρέου, Χ. Ροδοπούλου.

Ἐπίσης θὰ ἐκτελεσθῆ ἡ ποιητικὴ φαντασία τῆς Κυρίας Γ. Παπαγγελούτσου «ὁ γάμος μιᾶς ἰδανικῆς νέας τῆς Βενετίας» ἐπάνω εἰς μουσικὴν τοῦ Ὄφφμαν. Τὸν ρόλον τοῦ νέου θὰ παίξῃ ὁ Φ. Βαλσαμῆς, τῆς νέας ἡ Ε. Σταυροπούλου, μὲ συνοδείαν χορῳδίας, τὴν ὁποίαν θ' ἀποτελέσουν οἱ κάτωθι:

Σ. Ψαλλίδα, Β. Ψαλλίδα, Ρ. Μαλλιώρη, Μ. Μαλλιώρη, Ε. Κρητικοῦ, Σ. Ἀθανασίου, Μ. Μακρυγιώργου, Ρ. Κόντου, Μ. Ἀναστασοπούλου, Ε. Παναγιωτοπούλου, Ν. Φρατζῆ, Χ. Ροδοπούλου, Ν. Ροδοπούλου, Ε. Παπανδρέου, Ν. Νικολοπούλου, Μ. Ματαράγκα, Γ. Κόντου, Μ, Βαλσαμῆ, Σ. Δημογιαννοπούλου, Μ. Σταθοπούλου, Ν. Ἀλεξανδρόπουλος, Δ. Παπαναγιώτου, Π. Κρητικός, Ν. Ἰγγλέσης, Ε. Μόσχος.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς χορῳδίας θὰ ἔχῃ ὁ κ. Κ. Ματαράγκας.

ΣΧΟΛΗ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ
Η «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»
ΙΩΝΙΑΣ 47 — ΠΑΤΡΑΙ

Ἔκθεσις ἐργοχείρων
ἀπὸ 21 Μαΐου-15 Ἰουνίου

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἐργοχείρων προορίζονται τὸ μὲν διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Σχολῆς, τὸ δὲ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τὰ Συχαινὰ κτιριακοῦ κατασκηνωτικοῦ ἔργου τῆς Α.Σ.Θ.

(Ἡ Διεύθυνσις)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ο ΣΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ ΕΓΟΗΤΕΥΣΕ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐπίσκεψίν του εἰς Λονδῖνον ὁ Σάχης τῆς Περσίας ἐγοήτευσε τοὺς Βρετανούς. Τὸ Ἰράν, μιὰ παλαιὰ καὶ ὡραία χώρα ἐξεπροσωπεύθη θαυμασίως ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορά της τοῦ ὁποίου κάθε ἐκδήλωσις ἀπεδείκνυε τὴν εὐγένειαν τοῦ λαοῦ του.

Πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Σάχου ὑπῆρχον πολλοὶ εἰς τὴν Βρετανίαν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν ἐπαρκῶς ἐνημερωμένοι εἰς ὅ,τι σχετικὸν μὲ τὸ Ἰρὰν καὶ δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν καλῶς τὴν σημασίαν καὶ τὴν ζωτικότητα τῆς χώρας αὐτῆς. Μία ἐπίσημος ἐπίσκεψις βραχείας διαρκείας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ συνεπείας μακρᾶς προοπτικῆς εἰς ἕνα τομέα τοῦ ὁποίου ἡ σημασία θεωρεῖται σήμερον τεραστία, δηλαδὴ εἰς τὸν τομέα τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν καλυτέρας ἀμοιβαίας κατανοήσεως τῶν λαῶν.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπίσημος αὐτὴ ἐπίσκεψις ἐπέτυχεν ἀποτελέσματα ἀντιστρόφως ἀνάλογα πρὸς τὴν διάρκειάν της. Τοῦτο δὲ διότι ὁ ἐπίσημος ξένος τῆς Βρετανίας χάρις εἰς τὸν ἀνθρωπισμόν, τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν εὐφυΐαν του ἐδημιούργησε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Ἰρὰκ θὰ εἶναι πράγματι ἡ ὡραία καὶ πολιτισμένη χώρα τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε γνωρίζουν μόνον ὀλίγοι.

Μία ἀξιόλογος περὶ Ἰρὰν ἐντύπωσις ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη εἰς Βρετανίαν κατόπιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σάχου εἶναι ὅτι τὸ Ἰρὰν δὲν εἶναι μόνον μία χώρα μὲ μεγάλο παρελθόν, ἀλλὰ καὶ μία χώρα μὲ σημαντικὴν θέσιν εἰς τὸ παρόν.

Οἱ Σάχαι τοῦ 19ου αἰῶνος οἱ ὁποῖοι ἐπεσκέφθησαν τὴν Βρετανίαν ἄφησαν τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς χώρας μακρυνῆς καὶ ἐξωτικῆς, μὲ ζωὴν στοιχειωδῶς προσηρμοσμένην εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις, μιᾶς χώρας περισσότερον ταιριασμένης μὲ τοὺς μύθους τῶν «Χιλίων καὶ Μιᾶς Νυκτῶν» παρὰ μὲ τὰς μηχανὰς τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Μὲ τὸν σημερινὸν Σάχην τὰ πράγματα ὑπῆρξαν διαφορετικά, διότι εἰς τὸ ἄτομόν του ἐνεφανίσθησαν αἱ ἐπιδράσεις αἰώνων πολιτισμοῦ καὶ ἀπεδείχθη ἡ ἐκ μέρους του ἀπολύτως συγχρονισμένη ἐνατένισις τῶν πραγμάτων καὶ ἡ πρακτικὴ κατανόησις τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας του. Ἀπέδειξε δηλαδὴ ὅτι τὸ Ἰρὰν δὲν εἶναι μόνον ἕνα λίκνον ἀρχαίας δόξης, ἀλλὰ καὶ μία ζωτικὴ καὶ προοδευτικὴ χώρα ἱκανὴ διὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα.

Ἐπίσης εἰς τοὺς λόγους ὁ Σάχης ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι πολὺ προοδευτικώτερος ἐν σχέσει μὲ πολλοὺς παλαιοτέρους ἡγέτας τοῦ Ἰρὰν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν διεθνῶν προβλημάτων καὶ εἰς τὴν κατανόησιν τῆς πραγματικῆς φύσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῶν διεθνῶν σχέσεων. Οἱ πολιτικοὶ τοῦ Ἰρὰν δὲν ἔχουν πάντοτε διακριθῆ διὰ τὸν ρεαλισμόν των.

Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Σάχου ρεαλιστικὴ ἀντίληψις τῶν πραγμάτων ἀπετέλεσεν ἕνα ἀπὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ συνεστήθη ἐπιτροπὴ διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἀνεξιθρησκείας

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Παρουσίᾳ 120 ἱδρυτικῶν μελῶν, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὴν πόλιν τῶν τριῶν θρησκειῶν, ἡ πρώτη συγκέντρωσις εἰς τὸν Οἶκον Μαζάρ, τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν θρησκευτικὴν κατανόησιν εἰς τὸ Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτή, ἥτις ἱδρύθη κατόπιν προσπαθειῶν καὶ μελέτης ποὺ διήρκεσαν δύο ἔτη, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς ἰσραηλινῆς κοινωνίας ἀνήκοντα εἰς ὅλας τὰς θρησκείας. Μεταξὺ ἄλλων μετέχουν εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐπιτροπὴν ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Μωσὲ Σαρέτ, καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, δικασταί, ἰατροί, ὁ ἑλληνορθόδοξος δήμαρχος τῆς Ναζαρὲτ κ. Ἀμίν Τζαρτζούρας, οἱ δήμαρχοι Ἱεροσολύμων, Τέλ—Ἀβίβ καὶ Χαΐφας, πολλοὶ βουλευταὶ κ.ἄ. Ἐπίτιμοι Πρόεδροι ἐξελέγησαν μεταξὺ ἄλλων ὁ κ. Μωσὲ Σαρὲτ καὶ ὁ κ. Ἀμὶν Τζαρτζούρα, Πρόεδρος δὲ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητὴς Μπενιαμὶν Μαζάρ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν θρησκευτικὴν κατανόησιν ἔχει ὡς σύνθημά της τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἑβραίου σοφοῦ Χιλέλ: «Μὴν κάνεις εἰς τοὺς ἄλλους αὐτὰ ποὺ δὲν ἐπιθυμεῖς νὰ σοῦ κάνουν ἐσένα».

Μεταξὺ ἄλλων ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Θρησκευτικὴν Κατανόησιν ἔθεσεν ὡς βασικοὺς σκοπούς:

1) Τὴν ἀνάπτυξιν πνεύματος ἀδελφοσύνης, ἀνεξιθρησκείας καὶ ἀλληλοσεβασμοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν κοινοτήτων.

2) Τὴν διεξαγωγὴν πνευματικῶν δράσεων διαλέξεων, συζητήσεων καὶ συνεδρίων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς θρησκευτικῆς κατανοήσεως.

3) Νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ παρεμφερεῖς ὀργανώσεις ἄλλων χωρῶν, νὰ ἰσχυροποιήσῃ τοὺς πνευματικοὺς δεσμοὺς καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν καὶ νὰ προετοιμάσῃ τὸν δρόμον διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν καρδιῶν.

ΟΜΙΛΟΣ "ΛΑΪΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΑ ΠΑΤΡΩΝ.,

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι αὔριον Δευτέραν 25ην τρέχοντος καὶ ὥραν 8.15΄ μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν ὁμιλιῶν τοῦ Ὁμίλου ἐντὸς τοῦ μεγάρου τῆς δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Πατρῶν θὰ γίνῃ παρουσίασις τῆς προσφάτου λογοτεχνικῆς ἐργασίας τῶν Πατρινῶν διανοουμένων. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῶν Ἀναγνωστηρίων)

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΟΓΙΣΤΩΝ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγη Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Λογιστῶν Νομοῦ Ἀχαΐας, ὅπερ, συγκροτηθὲν εἰς σῶμα, ἀπετελέσθη ὡς κάτωθι:

Πρόεδρος: Εὐάγγελος Γ. Ζορμπᾶς, ἀντιπρόεδρος: Νικόλαος Σπαρτινός, γενικὸς γραμματεύς: Γεώργιος Σιέμπος, ταμίας: Ἰωάννης Βασιλακοπουλος, εἰδικὸς γραμματεύς: Διον. Τσιτσιλιάνης, σύμβουλοι: Γεώργ. Παναγόπουλος, Γρηγ. Τσακούμης.

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Πανελλήνιον Ὁμοσπονδίαν Λογιστῶν: Εὐάγγ. Ζορμπᾶς, Νικόλ. Σπαρτινός, Γρηγ. Τσακούμης, Γεώργ. Σιέμπος.

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή: Ἀπόστ. Θεοχαρόπουλος, Φίλ. Βερναρδῆς, Γεράσ. Σκαμνάκης.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΕΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀργ. Μπότσης ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Δημάρχους καὶ προέδρους κοινοτήτων τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον:

Ἐπὶ τῇ ἐγκαταστάσει τῶν νέων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Ἀρχῶν, τὰς ὁποίας αἱ ἐκλογαὶ τῆς 5ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀνέδειξαν, ἀπευθύνω πρὸς ὅλους ὑμᾶς θερμὸν τὸν χαιρετισμὸν καὶ εὔχομαι ὅπως ἡ θητεία σας ἀποβῇ γόνιμος καὶ ἀποδοτική, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν συμπολιτῶν σας καὶ τῆς Πατρίδος γενικώτερον.

Ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ καὶ προορισμοῦ τῶν ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων — τῶν ὁποίων τὴν διοίκησιν σᾶς ἐνεπιστεύθη ἡ ψῆφος τῶν δημοτῶν, ἡ ἀποστολὴ ὑμῶν δὲν εἶναι ἁπλῶς τιμητική, ἀντιθέτως βαρύτατα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις ἐπάγεται.

Ὅσον μεγαλύτερος ὑπῆρξεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων οἵτινες ἐτίμησαν ὑμᾶς διὰ τῆς ψήφου των, τόσον μεγαλύτεραι εἶναι αἱ ἀπέναντι αὐτῶν εὐθῦναι ὑμῶν.

Πρέπει νὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῆς τοιαύτης τιμητικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῶν προσδοκιῶν τῶν συμπολιτῶν σας.

Ἀναπτύξατε τὴν δραστηριότητά σας ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ καὶ καταβάλατε πᾶσαν ἐφικτὴν προσπάθειαν πρὸς θεραπείαν τῶν τοπικῶν σας ἀναγκῶν. Πρώτιστον μέλημα ὑμῶν πρέπει νὰ εἶναι ἡ κατάρτισις ἑνὸς θετικοῦ προγράμματος προοδευτικῆς ἐκτελέσεως ἔργων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετασθοῦν ἐμπεριστατωμένως ὅλαι αἱ τοπικαὶ ἀνάγκαι καὶ ἐλλείψεις καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἡ οἰκονομικὴ δυνατότης τῶν ὀργανισμῶν.

Εἰς ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ὑπάρχουν ἀνάγκαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας καὶ τοπικῆς χρησιμότητος, ἄλλοῦ περισσότεραι, ἄλλοῦ ὀλιγώτεραι. Εἰς πολλὰς κοινότητας λόγῳ τῆς μή, ἔστω καὶ ἀνεκτῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως ἀντιμετωπίζεται συνεχῶς ὁ κίνδυνος τῆς λειψυδρίας, ὁ κίνδυνος τῆς ἐμφανίσεως ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διαφόρων λοιμωδῶν νόσων.

Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι ὑποχρεωμένοι ὡς ἐκ τῆς ἀποστολῆς των νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν καθαριότητα, τὸν φωτισμόν, τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιΐας, ἐγγειοβελτιωτικῶν, ἐξωραϊστικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν κλπ.

Πάντα ταῦτα συντελοῦν αὐτομάτως εἰς τὴν ἄνοδον τοῦ ὑλικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων ἑνὸς ἑκάστου Δήμου καὶ Κοινότητος καὶ συνεπῶς εἰς τὴν εὐημερίαν ὁλοκλήρου τοῦ Λαοῦ τῆς Χώρας, διότι οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες ἀποτελοῦν τὴν βάσιν καὶ τὸ θεμέλιον μιᾶς ὑγιοῦς καὶ καλῶς λειτουργούσης πολιτείας.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους, ἐν ἐκτιμήσει τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀντιλαμβανομένη ὅτι δὲν δύνανται μόνοι διὰ τῶν ἰδίων πόρων νὰ καλύψουν τὰς ἀπαιτουμένας σχετικὰς δαπάνας, ἐνισχύει αὐτοὺς διὰ τῶν προγραμμάτων Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων, διὰ τῆς παροχῆς δανείων καὶ δωρεῶν (Πρόνοια—Ἐργασία).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ